

यातः' परिक्रमणं कुरुतः । 'दिवोन' दिवीव, 'अर्णवे' समुद्र-
समाने अन्तरिक्षे 'रक्षीन्' 'वितनुतः' प्रसारयतः, 'भुवना
भुवन्ती' लोकान् भावयन्तौ, उत्पादयन्तौ, 'कविक्रतू' कविर्मै-
धावी क्रतुः कर्त्ता, कवी च तौ क्रतू च कविक्रतू, 'हतामती'
हता विनाशिता प्राणिनाममतिरन्धकारनिमित्तमज्ञानं या-
भ्यान्तौ 'हतामती', 'सूर्या न चन्द्रा' सूर्यश्चन्द्रश्चेत्येतावुभौ
'चरतः' सञ्चारं कुरुतः ॥

अथ पुरोडाशस्य पुरोऽनुवाक्यामाह । "पती द्युमद्विश्वविदा
उभा दिवः । सूर्या उभा चन्द्रमसा विचक्षणा [१] । विश्व-
वारा वरिवोभा वरेण्या । ता नोऽवतं मतिमन्ता महिब्रता"
इति । 'द्युमत्' द्युमन्तौ, दीप्तिमन्तौ, 'उभौ', देवौ, 'विश्वविदा'
सर्वज्ञौ, 'दिवः पती' द्युलोकस्य पालकौ वर्त्तते, 'सूर्याचन्द्रमसा'
सूर्याचन्द्रमसेत्येतौ, 'उभौ', 'विचक्षणौ' कुशलौ, 'विश्ववारा'
विश्वेषां शत्रूणां निवारयितारौ, 'वरिवः' वरिवस्यमानौ, सर्वैः
परिचर्यमाणौ, 'उभौ', देवौ, 'वरेण्या' वरणीयौ, 'मतिमन्तौ'
अत्यन्तबुद्धियुक्तौ, 'महिब्रता' महता व्रतेन कर्मणा युक्तौ,
ईदृशौ 'तौ' उभौ, 'नः' अस्मान्, 'अवतं' रक्षतं ॥

अथ पुरोडाशस्य याज्यामाह । "विश्ववपरी प्रतरणा तरन्ता ।
सुवर्विदा दृशये भूरिरक्षी । सूर्या हि चन्द्रा वसु त्वेषदर्शता ।
मनस्विनोभानुचरतो नु सं दिवं" इति । 'विश्ववपरी' विश्व-
स्मिन् जगति रक्षोनावपारौ विस्तारयितारौ, 'प्रतरणा' आ-
पदां प्रकर्षेण तारयितारौ, 'तरन्ता' आकाशसमुद्रं तरन्तौ,